

Educats per fer un Coutinho

Cada estiu allibero el meu alter ego burgès tot deambulant amb antigues amants pels racons més selectes de la Costa Brava, com si en lloc de descodificar Lorca i escriure deficitàries obres de teatre, em dediquéss a vestir negocis pròspers amb els poders fàctics d'un estat en ruïnes. Així doncs, per embellir una falsa opulència freqüentament restaurants elitistes on els comensals autòctons parlen amb el to cerimonial del que es creu imprescindible per a l'esdevenir del país, i avui, mentre la Kate s'ha aixecat per anar al bany, he caçat la conversa de quatre fills de papà sobre la suposada mediocritat de Coutinho. L'han adjectivat amb riquesa lèxica: gris, lineal, gèlid, horitzontal, irrellevant i nociu. Semblava el retrat de la unitat de l'independentisme, però no, desgranaven el fitxatge més car de la història del club, un jugador que va volar de Liverpool amb 0.27 gols i 0.22 assistències per partit i fugí de Barcelona de recules amb 0.41 dianes i 0.14 passades de gol. Ras i curt, numèricament no és un fracàs si citem la seva convivència amb les estadístiques de Messi i Suárez, de totes maneres, a pesar de l'evidència científica no m'he vist capaç de rebatre la descripció hiperbòlica dels més rics de la platja. Ells, com tots nosaltres, van aplaudir amb les orelles una incorporació que reforçava la tesi buida d'assegurar l'evolució del model sense perdre l'essència, però han acabat distanciats emocionalment del jugador per una manca de rebel·lió personal que provoca la fredor del record de Witschge i el somris davant d'un Paulinho incapaç de jugar amb dos tocs. De totes maneres, cometriem un error si la manca de caràcter insurreccional deixés lliure de responsabilitats aquest fracàs i no ens portés a respondre la pregunta de per què Coutinho necessitava amotinar-se contra les seves pròpies inseguretats. Resposta senzilla. Més enllà d'una espiral interna de negativitat davant situacions adverses, es va trobar fixant per un equip on la seva posició natural era inexistent, i posteriorment, se'l va escorar a la banda amb l'argument d'estar a prop de porteria tot ometent les mancances pròpies d'un mitjapunta dut a l'extrem. Ideal per facilitar la seva adaptació en un terreny d'arenes movedisses com el Camp Nou. A partir d'aquí, ell ha de respondre per la seva inhabilitat de superar un entrebanc, però seria bo que d'aquí vint anys, en algun reportatge nostàlgic d'exhibició de cabells blancs i sobrepès, quan ja hauran sabut si foren reelegits, algú expliqués què es buscava més enllà de fer callar l'histerisme davant la fugida de per qui ara t'arrossegues com un amant neuròtic incapaç de girar full. En definitiva, voldria girar-me i dir als meus companys comensals que és evident que algú s'ha equivocat, i no només ha estat el brasiler, però em reprimeixo perquè la Kate torna del bany per recordar-me que mai ens vàrem agradar prou per allargar la nostra història més enllà dels llençols ventilats d'un apartament costaner. No em sento còmode amb la situació però em quedo amb un gest apocat perquè als fills bastards de l'ESO ens han educat per fer com Coutinho: intentar ser feliços sense rebel·lar-nos contra la realitat.

Publicat a:

-L'Esportiu. Nacional 22-08-2019, Pàgina 12

-L'Esportiu. Girona 22-08-2019, Pàgina 16

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/opinio/article/1653402-educats-per-fer-un-coutinho.html>